

INICI, RELATIVAMENT LLUNYÀ, D'UN TEMPS PASSAT

FI, NO MASSA LLUNYÀ, D'UN TEMPS QUE HA D'ESDEVENIR

DE LA IMPOSSIBILITAT CONSCIENT DE VIURE EL TEMPS ANOMENAT PRESENT.**REDACCIÓ:**

Anem a il·lustrar sobre el que es coneix amb el mot de “TEMPS O MOMENT PRESENT”. Als que heu estudiat poc o molt sabreu que hi ha tres temps que tenen la seua conjugació verbal i també per escrit: passat, present i futur amb les corresponents nomenclatures simples o compostes i denominacions d’origen diferents, segons la llengua amb la que hagueu fet el vostres pocs o molts estudis.

Doncs bé. Una observació que tindrà les seues conseqüències és la que “Almagest” va a desvetllar-vos i que de ben segur us sorprendrà i farà qüestionar-vos falses creences que teniu gravades a foc. Es tracta de la impossibilitat d’assaborir l’estat anomenat i conegut com a TEMPS PRESENT.

Què és el present? De manera fàcil i intuïtiva tots sabem que és el passat (quelcom que ja va succeir) o el futur (fantasia recreativa, que dones per suposat que tindrà lloc). Perfecte. Però definir o dir què és el present, no resulta gens fàcil per ser un estat que no podem tindre la consciència de la seua vivència. Pensaràs que no cal seguir llegint davant de la bogeria, que suposes que tenim els d’Almagest, incongruent de la manifestació que acabes de llegir.

Tranquil/a que ara ho vas a vorer amb la més sublima claredat. Per exemple tu pots pensar que ara (en l’estat present) estàs llegint aquesta il·lustració. Quan enganyat/da estàs. Tot el que portes llegit ja és passat, si em fas dir passat molt recent, però passat. Perquè ho entengues torne a fer-te viure un passat recentíssim i tu creus que és present: Tot el que portes llegit ja és passat, si em fas dir passat molt recent, però passat. I podria seguir així de manera indefinida i no assaboriries en cap moment el present.

Els grans savis de la ciència no poden definir el temps concret. No es poden fer mesuraments “ipso facto”. Per estudiar un succés el científics defineixen l’interval de temps o durada $\Delta t = t_f - t_i$ que pot tenir, això sí, dimensions infinitèssimes, però mai tenir la qualificació de temps present donada la inexistència de l’instant absolut, on l’inici i la fi serien el mateix.

Per resumir. Podràs saber que et va succeir i com ho vas viure. Podràs crear-te il·lusions sobre el que possiblement viuràs i després fer-ne la seua valoració. Però mai dels mais podràs definir l’estat del present absolut.

Amb aquesta darrera reflexió: EXPERIMÉS fa el seu comiat fins la propera temporada amb noves il·lustracions.

Gràcies, un curs més, a tots/es els/les nostres adeptes.

Frases soltes de lectures oblidades:

L’humor és la distància més curta entre dues persones.

Ens toquem amb la veu.

EN UN FUTUR NO MASSA LLUNYÀ: UN DESIG DE BONES VACANCES